

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 417/2020-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu Martina Vernarského a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Roberta Šorla predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Borisom Bednárom, Štefánikova 873/9, Poprad, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Colného úradu Košice v colnom konaní č. 05651120912280 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. mája 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČIA] [REDAKČIA] [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“),

zastúpeného advokátom JUDr. Borisom Bednárom, Štefánikova 873/9, Poprad, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Colného úradu Košice (ďalej aj „colný úrad“) v colnom konaní č. 05651120912280.

2.1 Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., písomne oznámené doručenie zásielky CP396462813CN, skladové číslo 11571. Zásielka CP396462813CN, skladové číslo 11571, bola objednaná sťažovateľom ako fyzickou osobou/nepodnikateľom prostredníctvom obchodu Aliexpress z Čínskej ľudovej republiky. V tomto smere sťažovateľ zvýraznil, že nie je držiteľom akéhokoľvek oprávnenia na podnikanie ani spoločníkom či štatutárnym zástupcom právnickej osoby. V nadväznosti na písomné oznámenie Slovenskej pošty, a. s., sťažovateľ požiadal 27. decembra 2019 colný úrad o vykonanie colného konania vo vzťahu k zásielke CP396462813CN, skladové číslo 1157. Colný úrad v nadväznosti na jeho žiadosť vydal v colnom konaní rozhodnutie č. 05651120912280, ktoré mu nedoručil/nemal doručiť do času podania ústavnej sťažnosti.

2.2 Meritom argumentácie sťažovateľa je teda jeho tvrdenie, podľa ktorého mu colný úrad nedoručil rozhodnutie v colnom konaní č. 05651120912280 od 27. decembra 2019, keď požiadal colný úrad o vykonanie colného konania, až do času podania ústavnej sťažnosti, v dôsledku čoho *„Porušovateľ práva nevydal zásielku sťažovateľovi v colnom konaní č. 05651120912280 od 27.12.2019 až doposiaľ.“*. Zároveň poukázal na to, že v predmetnej veci podal 28. februára 2020 na colný úrad žalobu podľa § 242 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov na Krajskom súde v Košiciach, pričom *„Krajský súd v Košiciach doposiaľ nevykonal vo veci nijaký úkon a nerozhodol vo veci žaloby zo dňa 28.02.2020 sp. zn. 7Sa/9/2020 a podľa telefonickkej informácie z Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.05.2020 nie je vo veci vytyčené pojednávanie.“*

2.3 Sťažovateľ tvrdí, že *„(i)zásielka CP 396462813CN bola tri krát na Colnom úrade Košice, dôkazom je elektronické sledovanie zásielky, (ii) zásielku CP 396462813CN*

si sťažovateľ elektronicky objednal cez obchod Aliexpress, ide o zásielku pre súkromnú osobu, nie na podnikanie a v konaní je sťažovateľ ochotný zaplatiť prípadný colný dlh ako dlžník, pretože je príjemca, adresát uvedenej zásielky. Tvrdíme, že príjemcom platby za zásielku CP 396462813CN je obchod Aliexpress, (iii) údajné rozhodnutie v konaní č. 05651120912280 nebolo sťažovateľovi doručené a jeho obsah nie je sťažovateľovi známy. Na Krajskom súde v Košiciach je podaná žaloba č. k. 7Sa/9/2020, z dôvodu nedoručenia rozhodnutia v konaní č. 05651120912280 Colného úradu Košice, (iv) Slovenská pošta a.s. odmietla sťažovateľovi na pošte vydať zásielku bez zaplatenia colného dlhu, pričom mu nebolo doručené rozhodnutie o colnom dlhu colným orgánom, (v) zásielka nebola nikdy prepustená do voľného obehu a údajné rozhodnutie colného úradu je len fikcia, pretože nikdy nebolo doručené. Podstatnou skutočnosťou je, že Aliexpress skonštatoval, že zásielka je zadržovaná colníkmi pri spore sťažovateľa s odosielateľom zásielky a bolo to v čase doručovania zásielky Slovenskou poštou a.s. a následne sťažovateľovi vrátil Aliexpress peniaze na bankový účet.“.

2.4 Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] občan SR, právo na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské práva a základné slobody podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, konaním Colného úradu Košice v colnom konaní č. 05651120912280, porušené boli.

2. Colný úrad Košice je povinný doručiť rozhodnutie v colnom konaní č. 05651120912280 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Predbežné prerokovanie návrhu

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy,

ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon [zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

5. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

6. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

7. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

8. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou zdôrazňuje, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Podstata a účel princípu subsidiarity vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd

predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013).

9. Súčasťou ustálenej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04, II. ÚS 734/2017).

10. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že uplatnil ochranu proti nečinnosti colného úradu podaním žaloby na Krajskom súde v Košiciach (podanie z 28. februára 2020, sp. zn. 7 Sa 9/2020), a tak aktivoval systém primárnej ochrany ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. To ale zároveň bráni, aby sa súčasne vykonávala subsidiárna právomoc ústavného súdu. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú [§ 132 ods. 1 a § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde].

11. V dôsledku odmietnutia sťažovateľom podanej sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími v nej uplatnenými návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu